

10 - Căn Cơ

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[10/06/2025 - 01:39 - anhlibrary]

Xong chưa ta, bắt đầu nè, bắt đầu ghi nè.

- Người nhiều niềm tin có cái hình thức sinh hoạt giống người ái nhiều, cái này phải học thuộc lòng, cái này phải học thuộc lòng chứ không thể nào ở ở mai hồi đờ nữa.

- Khi tu Quán Bốn Niệm Xứ thì sẽ thấy cái tướng vô thường rõ hơn hai tướng kia, hiểu không ta? dù khi chứng đạo thì phải thấy đủ 3 tướng, ba tướng là gì cô Phụng? vô thường, Khổ, vô ngã. Thì cái người mà nhiều đức tin, thứ nhất là cái hình thức sinh hoạt rất giống người có nhiều ái. Đó là một chuyện. Chuyện thứ hai, khi tu tập Tứ Niệm Xứ sẽ thấy cái tướng vô thường nó rõ hơn hai tướng kia, mặc dù khi chứng đạo thì thấy đủ cả 3 tướng, có hiểu không? rồi, tiếp theo.

- Người mà Định mạnh thì sao ta? Định mạnh có cách hình thức sinh hoạt rất là giống cái người Sân nhiều, hiểu không ta? đi đứng, nằm ngồi, ăn uống, sắp xếp phòng ốc rất là giống, có hiểu không? khổ quá, tự hình dung, chứ bây giờ...khi tu Tứ Niệm Xứ sẽ thấy tướng khổ nào nó rõ hơn hai tướng kia.

- Người trí nhiều thì có cái vẻ ngoài giống người Tầm nhiều, hiểu không ta? Tầm nhiều là gì? có nhớ 6 cơ tánh không?

Chúng sanh trong đời có 6 khuynh hướng tâm lý:

1/ Dục tánh: thích tầm lum hết, trong đời sống cái chữ thích dẫn đầu, sống nhiều về sở thích.

2/ Nộ tánh: thường xuyên nóng nảy, bất mãn. Gọi là người Nộ tánh.

3/ Độn tánh: là người chậm hiểu, mà thiếu khả năng suy diễn, sáng tạo, nghe sao biết vậy không có hiểu thêm nữa.

4/ Đãng tánh: là lãng xãng không chủ kiến, thiếu lập trường, buông này, bắt kia, không xác định.

5/ Mộ tánh: sống nhiều về niềm tin, thích giao phó mọi sự cho tha lực, hiểu không ta?

Suốt ngày dầu ở trong bộ lạc nha, dầu ở trong bộ lạc cũng kiếm cục đá quý lay chơi vậy đó. Cô có biết chuyện đó không? cô có biết tin ngưỡng từ bộ lạc ra không? mỗi lần nghe sét đánh bùm bùm là nó quý nó lay. Ngay trong lúc nó làm thẳng mọi là nó đã nặng cái đó rồi. Còn ra tới ngoài này thì sao? Nó đi theo ông Tư, ông Tám nước lạnh, nước sôi, đạo khoai, đạo chuối, hiểu không? đủ thứ đạo hết. Người mộ tánh, tôi nhớ tôi có gặp người đó, tức là bên Mỹ nè, chùa của Sư phụ tôi bên Mỹ có cái bà đó bà theo Sư phụ tôi cũng mấy chục năm. Thầy tôi thuyết pháp, bà nghe, tôi nhìn bà giống như cái lá môn vậy đó, bà nghe đầu này nó trôi đầu kia, bà nghe là bà cứ ngáp rách miệng luôn, biết bà làm gì không? đi theo sư phụ mấy chục năm mà bà đi về nước bà đi kiếm mẩu. Tức là bà có niềm tin ngộ lắm, bà nói rất là mơ hồ, bà nói mẩu là mẹ đó, mẹ là cái gì hỏi bà, bà không nói. Mà cái này hơi lạ, cái tôi biết có giống cái bà nói không? có lần bà nói với tôi mà nước mắt bà ứa, bà nói trời ơi tôi nghiệp mẹ lắm Sư ơi. Tôi tưởng là má của bà, bên đây bà giàu có 3 cây xăng mà. Tôi nghĩ trong bụng kỳ vậy ta, con gái ở Mỹ 3 cây xăng mà mẹ ở Việt nam khổ, tôi hỏi:

- Mà cụ khổ ra làm sao?

- Bà hỏi tôi bà cụ nào?

- Cô nói mẹ đó phải không?

- Mẹ đó, mẩu, mẩu. Con về tới con đi thăm gia đình xong là cái thằng honda ôm nó nói với con là mẹ bây giờ sống một mình ở ngoài ruộng. Tức là cái bà nào được mẹ dựa, mà coi như là ăn rau hái quanh nhà, không có tiền, bệnh không có thuốc. Sư có biết con phải đi honda ôm, cái thằng đó chở con đi một ngày trời mới vô được ruộng để thăm mẹ. Con đòi xây cất mẹ không cho. Cuối cùng mẹ chỉ nhận một chút ít tiền của con. Trời ơi con gọi mà mẹ ở ngoài đồng làm sao con liên lạc phone được, bây giờ làm sao mẹ chịu mẹ muốn con cất cái gì con cũng cất. Bây giờ không biết đó là cái gì luôn. Rất là mơ hồ. Trên phi nhân bậc, thay vì phi nhân nó kêu cô hồn, ma quỷ, thần tiên còn đây...có khi bị gạt. Tôi nghĩ gạt hơi nhiều. Nhưng mà cái vụ dựa thì có thiệt, là cái bà này bà là thiện thần, biết thiện thần không? thì bà thấy tôi người tốt, bà thương, thì bà mới giúp bằng cách nào? thì bà mới nói nhỏ vô tai tôi bà nói, bà Hồng đó không có gì, kêu bà uống nha đam là hết, hiểu không? thì thế là mỗi lần chị Hồng tới tôi nói uống nha đam đi con, uống hết bệnh. Chị Hồng tin tôi, bà mới

bắt đầu mới nói riêng với tôi, kêu bà bớt thịt đỏ, bớt ăn thịt là khỏe. Bắt đầu tôi gặp chị Hồng tôi nói chị Hồng: con ăn thịt nhiều lắm phải không? con bớt thịt đi nha, bớt thịt cái nó khỏe, hiểu không? đó là vậy, chuyện đó có thiệt. Nhưng mà lừa đảo là không ít, nhưng mà cái vụ kia là có thiệt, bà cố tôi cũng không biết, tôi gặp chị Oanh là mặt tôi nghiêm, mặt lạnh ngắt vì cô đang dựa tôi mà, mà tôi nói giọng ngộ lắm nha muốn giọng Bắc là ra Bắc, giọng con nít là ra con nít. Tôi hỏi chị diễn viên nào mà diễn được vậy? giọng con nít mà con nít 6 tuổi, nó nói y như 6 tuổi vậy đó, rồi một lát sau 15 phút nó quát một phát cái giọng thằng cha người Quảng Nam mà 60 tuổi, hỏi diễn viên nào mà giỏi, Hoài Linh mà còn phải kêu trời mà, Hoài Linh đâu có giỏi dữ thần vậy. Đó, bây giờ hiểu chưa? Cái loại mà tin tùm lum nhưng mà dĩ nhiên, phải ghi thêm xui là cuồng tín, mà hên là chánh tín. Có nghĩa là nó có cái này nè, nếu mình là người mộ tánh mà mình lại được cái Minh Sư Thiện hữu thì là Chánh tín, hiểu không? bây giờ hiểu chưa?

Tất cả Sáu cái tánh này là đều phải coi kỹ, thí dụ như bây giờ chị này thuộc về tánh Sân phải không? nhưng mà:

- Sống ở đâu?

- Thường gặp ai?

- Nghĩ gì? làm gì? Có ảnh hưởng đến tánh Sân mình không? có không? có. Rồi tánh Tham cũng vậy đúng không? rồi thêm cái tiền nghiệp của tôi có ảnh hưởng đến tánh tham của tôi không? [10:01]

[20/06/2025 - 06:27 - tuanctvn199]

10:01 Tiếp ..

Có chứ rồi cái khuynh hướng tâm lý khỏi nói khuynh hướng tâm lý tôi là tham đúng rồi khỏi nói nhưng mà cái môi trường sống có ảnh hưởng tới tánh tham tôi không ta. Hử

Thí dụ như bây giờ tôi là tính là tham lắm bây giờ tôi do tôi sống ở chùa thì tôi không có đi móc túi tôi không có lừa đảo nhưng mà nhưng mà biểu hiện của một ông thầy chùa tánh tham là cái gì nói đi. Tôi không có móc túi không có lừa đảo nhưng mà tôi thích gì. Thích tụng đám kiểm tiền thích làm quen Phật tử đại gia, hiểu không có hiểu cái đó không, hiểu hã. Vậy thì cái tham nó có ảnh hưởng môi trường sống không và cái môi trường sống nó có ảnh hưởng tánh tham phải không ta. Rồi tánh sân cũng vậy. Tánh sân ở ngoài đời thì tôi đâm chém thù hận còn trong chùa thì tôi hay kiểm chuyện cả khía mấy người trong chùa ,ai vô chùa tôi cũng ghét hết á ,cô có biết loại người đó không ? Có không? Nhất là dưới bếp có những cái chùa mà bà bếp bà ngự, sài chữ ngự á nằng đã ngự ở dưới rồi là bếp không có đũa nào xuống bếp được hết, lật rau cô lật rau mình lật rau giùm á nha mà nó nói nó thấy có nhan sắc nó nói nó biết thấy mặc áo hơi mới nó ghét rồi đó vô chùa cái thứ này mà tu gì cái thứ chắc mỗi chài sư trụ trì á, mà nói xa nói gần nói hời cái văng mắt cái đó đi không có ai vô bếp được hết cuối cùng là bà chỉ còn bà con của bà vô chùa được thôi, khiếp vậy đó, bà ghét ai bà cũng ghét ghét rồi ganh tỵ rồi bòn xén mà người ta làm mệt tới giờ người ta chỉ xin có miếng cơm nguội bà cũng không thích nữa, cơm nguội á hồng thích, bà thấy thương bà cho thì được mà tự động cầm cái chén mà lại xúc miếng cơm nguội của mấy thầy ăn còn dư bà cũng không thích, chắc cả nhà nó không có cơm nó vô đây nó kiếm. Khủng khiếp như vậy. Hiểu không, nó đã vô tới nơi rồi mà nó vẫn lòi ra, rồi tới cái gì nữa, Mộ tánh mộ tánh là cái người hiểu nhanh mà lại có khả năng sáng tạo suy diễn, hiểu không ta và đặc biệt là biết yêu sự thật, cái đặc điểm của người mộ tánh đó là biết yêu sự thật, đây là đặc điểm của người mộ tánh. Trong 6 tánh chỉ có cái tánh thứ 6 là yêu sự thật thôi, tại vì cái thằng tham nhiều là đi theo cái nó thích, sự thật không quan trọng, có hai cách mà đi tìm có hai cách mà nhận xét vấn đề chị Oanh còn nhớ không một hiểu vấn đề như nó là, hai là hiểu như mình thích, đúng ra cái bài giảng chiều nay các vị phải thuộc lòng đó, bài giảng chiều nay, xong chưa, thì á chỉ riêng có cái mộ tánh là nó thích sự thật thôi là có hai cách nhận thức một là gì ta một là gì như nó là hai là như mình thích đúng không. Rồi thì trong năm cái tánh đầu á là như mình thích như thằng tham thì nó thích hiểu cái gì mà cái gì ta, cái gì mà, thuận với cái thích còn thằng sân thì sao nói giùm tôi coi, nó suy nghĩ sau mà nó thuận với tánh sân của nó, trời đất ơi khổ quá, có hiểu cái đó không. Chị ghét tôi chị mất tiền chị nghi tôi không hà hiểu không, mà lẽ ra nếu mà chị bình tĩnh một chút xui, tại sao chị không nghĩ là thằng Khôi nó lấy, thằng Khôi nó nghĩ là lấy của cô mai chiều ba nó trả lại, thằng Tâm nó cũng nghĩ anh Hùng trả, thằng Khoa nó nghĩa mama nó trả, mà tại vì chị ghét tôi chị biết tôi nghèo nhất trong đám bốn người mà thêm chị đã không ưa tôi lâu rồi, chiều nay mất tiền thay vì chị đi điều tra là chị cứ đê tôi ra hà, chị hiểu không,

mà cái đó chuyện đó đúng không, có chuyện đó không. Tôi đang ví dụ có nghĩa là khi mình ghét cái gì thì mình hay suy nghĩ bằng cái sự, cái gì bằng cái sự gì tác động của cái ghét đó, ghét sợ trong A tỳ đàm nói, ghét, sợ, giận, tiếc, hối đều là tâm sân, hiểu không, mà chị đồng ý cái đó không? Thí dụ mà chị ghét, thí dụ cộng sản họ ghét bên Mỹ thì họ suy nghĩ cái gì họ cũng để cái ghét đó là dẫn đầu rồi, bây giờ mình chống cộng thì thí dụ vậy đi thì mình suy nghĩ cái gì mà cũng theo cái chống đó, rồi Hồi giáo nó ghét cái gì mà chống lại Hồi giáo hiểu không. Cho nên cách suy nghĩ của Hồi giáo nó rất ghét phương Tây, chị biết chuyện đó không, hiểu không, tại vì cái phương Tây là gì là Mỹ dẫn đầu mà đi ngược lại cái tinh thần Koran, có hiểu cái đó không, tại sao tôi vẫn ví dụ tùm lum là bởi vì tôi muốn nói là trong 6 cái này chỉ có cái thằng cuối cùng thôi là nó nghĩ mọi chuyện như nó là, vì sao vì nó yêu sự thật yêu st, còn 5 ông đầu tiên là ông suy nghĩ toàn là cái thứ hai này không hà. Sao cô dòm tui cô hiểu không. Hề không đồng ý thì mình có quyền mình hỏi, mình cãi, rồi như vậy thì trong 5 cái này chỉ có thằng cha cuối cùng là thằng chả yst thôi là yêu sự thật, còn mấy thằng cha kia toàn suy nghĩ như mình thích không hà, ví dụ như thằng cha nào thằng cha tham thằng chả suy nghĩ cái gì mà thuận với cái thằng chả thích đúng không, rồi thằng cha sân chả suy nghĩ theo cái gì mà thằng chả ghét, rồi thằng cha si thì sao ta nhận thức tới đâu thì bèn chọn cái đó không có kiểm thêm, hiểu không ta, trong kinh ví dụ rất là hay như thằng què không có khả năng đi xa thì nó lết tới đâu thì nó chọn chỗ đó nó cất nhà hiểu không, nó lết tới đâu thì còn không chọn cất nhà thì nó không có đúng, nó lết tới đâu thì nó nấu cơm chỗ đó, nói vậy cho nó hơi dễ hiểu hơn, tức là nó lết tới đâu thì nó sẽ nấu cơm ở đó, tức là đang trên đường nó đi, thì hỏi mày sẽ nấu cơm ở đâu thì nó nói cái sức tao lết tới đâu thì tao sẽ nấu cơm ở đó

Khả năng nó tới đó.

Nó không có kiểm thêm, nó là cái thằng Độn.

Thằng Độn tánh.

Còn thằng Đãng tánh thì sao?

Cuối cùng nó dừng lại cái điểm nào, nó dừng được chỗ nào thì nó sẽ chọn chỗ đó.

Nhưng mà nó chọn không có lâu, lát nữa nó chọn cái khác.

Hiểu chưa?

Rồi.

Tâm tín gì?

Tín thì khỏi nói rồi

Tín là kể như

Mình khoái, mình tin cái nào là mình...

Chỉ có thằng cha Giác thôi.

Cha Giác là cái đặc điểm của cái thằng cha Giác là cái đặc điểm của thằng Độn là gì?

Chậm hiểu, dờ suy diễn, lười lý luận, lười sáng tạo.

Nhưng mà riêng cái thằng Độn, thằng ngộ tánh hiểu nhanh.

Rồi còn cái gì nữa?

Sáng tạo.

Giỏi sáng tạo và suy diễn, lý luận.

Đó.

Đặc điểm của chàng là yêu sự thật.

Cho nên là chỉ...

Mà cái điểm đặc biệt của Đạo Phật là gì?

Thành Thánh là gì ta?

Là hiểu sự thật.

Giác ngộ tứ đế đó.

Cho nên trong Đạo Phật mình coi sự thật rất là quan trọng.

Người yêu sự thật.

Tức là bất cứ việc gì mà chưa có tìm ra tới đến đâu, đến đâu là họ không có dừng lại.

Thì đó là người trí.

Dù ông thầy đó, ông ăn nói hợp lý cách mấy, nhưng về phải nghĩ lại.

Dù đó là mẹ nói, cha nói, chồng nói, vợ nói, bạn nói, bà con nói.

Có nghĩa là trong đời sống này mình hoàn toàn...
Tức là trên đời này chỉ có cái anh chàng mà ngộ tánh là ảnh yêu sự thật thôi.
Còn tất cả những người khác đều là giao sự thật cho cái khuynh hướng của mình.
Giao cho cái khuynh hướng tâm lý mà ruồi bu của mình.
Chỉ có cái anh thẳng cha...
Giỏi suy luận, giỏi suy diễn, suy diễn lí luận.
Giỏi hiểu nhanh mà giỏi suy diễn, giỏi sáng tạo, giỏi suy luận.
Còn riêng cái thẳng cha mà độn thì ngược lại.
Là hiểu chậm mà dở suy diễn, dở lí luận, dở sáng tạo.
Dở cái chấp nhận được như như người què.
Lết đến đâu thì dừng lại ở đó.
Mà cái đó rất là nguy hiểm.
Sự thật, cái chân lý không thể nào đi tìm bằng cái cách mà bò lết hết.
Còn cái thích cũng vậy.
Chân lý không thể nào đi tìm bằng lấy cái thích ra làm chủ.
Mấy ngày nay tôi buồn buồn, tôi đang coi cái phim Cao Thủ đại nội á.
Phim đó lộ rõ 6 cơ tánh đó.
Tức là họ điều tra vụ án, họ điều tra một tên, họ điều tra bằng cái thích.
Tại nó thích con nhỏ nó quá đi.
Cho nên nó lấy cái thích nó làm chủ đạo.
Hiểu không?
Tức là cái hướng nào mà có lợi cho nhỏ đó thì nó chọn.
Chết cha mày rồi mình đi điều tra vụ án.
Mà nó thấy cái hướng nào có lợi cho nhỏ đó thì nó chọn cái hướng đó.
Mà cái nào có hại cho nhỏ thì nó dẹp qua một bên.
Chỉ là người ăn học chị nghĩ coi, cái đó có phải khoa học không?
Khoa học là không được như vậy.
Chị thương thằng Khoa đúng không?
Nhưng mà cái hướng điều tra nó đang chia cho thằng Khoa là chị phải chọn cái đó.
Đảng này không, cái này nó đụng tới con tôi quẹo.
Cái nào có lợi cho con tôi tôi chọn, cái nào có hại cho con tôi tôi né.
Mà khoa học, nó kị cái đó dữ lắm.
Trong vụ án hình sự criminology nó cũng kị cái đó.
Trong hình phạm học nó kị.
Đã điều tra là anh luật là một, nguyên một phim toàn là thứ, tôi đọc luôn tôi hết hồn.
Còn chưa kể có vụ này nữa.
Cái thẳng đó nó do cái thành kiến.
Cái thành kiến.
Cho nên chuyện gì nó cũng đề cái nhỏ này ra nó đổ hết.
Còn một cái nữa có dạng là do tánh si là sao.
Anh lý luận mắc cười lắm.
Ảnh theo ảnh lý luận á.
Nhà quan là lúc nào cũng có lính gác.
Anh lý luận vậy đó.
Nhà quan bao giờ cũng có lính gác.
Cái nhà đó chỉ có hai mẹ con thì làm gì có đàn ông.
Một người mẹ với một đứa con gái thì làm gì có đàn ông hiểu không?
Cái cách đó nghe rất là hợp lý nhưng mà nó trật chứ hiểu không?
Bạn bè ghé cũng được, láng giềng ghé cũng được mà.
Mà anh lý luận rất là vui.
Anh lý luận á.

Tôi chỉ gom tôi không nhớ chi tiết nhưng mà anh lý luận ngay câu đầu tiên tôi thấy bậy là nhà quan lúc nào cũng có người gác hết á.

Thì làm sao mà thằng này nó leo vô được.

Nhưng mà ảnh quên rồi, có hiểu không?

Nó lên được mà anh cứ...

Thì cuối cùng là thằng kia mới chửi, mày nghĩa sao.

Nhà quan, nhà quan cung vua mà nó còn leo vô được mà xá gì nhà quan

Mà nói nhà quan mà nó trong đầu nó cứ hình thành một cái định kiến.

Nhà quan là lúc nào cũng có người gác, nghĩa là dứt khoát là chuyện đó không xảy ra được.

Rồi một cái chuyện nữa, một vụ án khác thì nó lại lý luận khác.

Nó lý luận là nhà đó hai mẹ con, một người mẹ với một đứa con gái làm gì có đàn ông mà lại nghi cái nhà đó.

Nghi cái vụ án nó xuất phát từ đó.

Mà thật ra vụ án nó xuất phát từ đó.

Bởi vì có một người đàn ông mới vô làm gì đó, giết người gây án tại cái nhà đó.

Mà cái dấu vết đó là dấu vết đàn ông.

Mà ảnh thì ảnh tìm mọi cách, ảnh đổ vụ án cho hai mẹ con.

Mà trong khi dấu vết trong đó nó là dấu vết đàn ông.

Thì cái thằng đi điều tra chung nó đâu có chịu.

Dấu vết này của đàn ông mà.

Mà thằng này nó nói không.

Mày coi nhà này làm sao có đàn ông. Quý vị nghe kịp không

Khổ vậy, nói chung là sống bằng cái định kiến.

Đôi khi anh đi tìm chân lý mà anh lấy anh để cho cái dốt của anh nó

Cái biết anh mắc cười lắm, cái biết anh có là đủ kiện.

Trong đầu ảnh có một vài một số dữ kiện.

Ảnh lấy những dữ kiện đó làm thước đo.

Đó là đặc điểm của thằng tâm si.

Nó có một ít cái info thôi.

Một ít cái ti vô, thôi là lấy cái tin vô đó làm thước.

Tin tức info á.

Tức là nó cứ là dựa vô đó.

Mà vui nhất là nhà nó không có đàn ông.

Mà cái vết đó là dấu vết đàn ông không à.

Mà ảnh cứ đề hai má con này, ảnh đi bắt nhốt người ta nữa chứ.

Sai.

Cho nên cái bài học chiều nay là tôi đang nhấn mạnh về cái điểm này.

Rồi xong chưa?

Người định mệnh hơi nhiều.

Rồi người trí có tầm nhiều á.

Khoan người định mệnh nhiều thì khi mà tu tứ niệm xứ thì hợp với khổ tướng đúng không? Có ghi đó chưa ta

Rồi trí nhiều thì giống tầm nhiều.

Khi tu tứ niệm xứ thì thấy được cái vô ngã tướng.

Rõ.

Rồi cái gì nữa?

Mặc dù khi chứng đạo thì phải đủ cả ba tướng.

Chị Oanh có ghi cái đó không?

Có không?

Chỗ đó người có đức tin đó hả?

Phải vô thường đó.

Đức tin đó thì thấy vô thường.

Hình thức giống người tầm.
Giống người có tầm nhiều mà khi tu quán thấy vô ngã.
...xong rồi sự mới xen vô, sự kể ...
Tiếp theo.
Thấy con thiếu.
Rồi, tiếp theo.
Tiếp theo là cái này.
Rồi cái gì nữa ta?
Đó là một cái tài liệu tài liệu khác là chú giải commentaire.
Commentaire của kinh niệm xứ mình học cho biết.
Kinh niệm xứ thì lại ghi như thế này.
Mình học cho biết luôn.
Người ái nhiều mà trí chậm thích hợp thân quán niệm xứ.
Ái nhiều mà trí nhanh thì thọ quán niệm xứ
Thọ quán tức là quan sát các cảm giác.
Còn thân quán là quan sát cái gì?
Vật chất trong thân. Hiểu không ví dụ
Hơi thở, tư thế sinh hoạt.
Rồi tà kiến nhiều.
Tà kiến mạnh mà trí chậm là tâm quán.
Tà kiến nhiều mà trí chậm là tâm quán.
Mà tà kiến nhiều mà trí nhanh thì pháp quán niệm xứ. Xong chưa , rồi
Và trong kinh còn ghi rõ cái này, khi mà nói cơ tánh thì mình thấy rõ ràng có 6 cơ tánh đúng không
ta?
Đúng không?
Nhưng mà nếu nói gọn lại thì tất cả chúng sanh đó, nếu mà nói gọn lại thì chỉ nằm trong 2 hạn ái
nhiều hoặc tà kiến nhiều thôi.
Cái này có hiểu cái này không ta?
Nhưng mà cái chi ái đi với trí hay là ái nhiều trí chậm?
Đó, đúng không?
Chính xác.
Tại vì bà này bữa nay bà Huệ căn bản lên nè.
Nghe!
Tức là khi người ta kể có 6, nhưng mà khi người ta nói gọn thì ra chỉ chia chúng sanh nằm có 2
nhóm thôi.
Tức là ái nhiều và tà kiến nhiều.
Thấy chưa?
Thì trong cái đám ái nhiều nó mới bắt đầu có cộng nè.
Nếu mà chúng sanh đó là thộc diện dục tánh thì là cái gì ta?
Ái cộng với gì?
Nếu mà ái nhiều thì nếu mà đó là chúng sanh dục tánh thì sao ta?
Dục, nộ, rồi gì nữa?
Độn, rồi gì nữa?
Đẳng, rồi gì nữa?
Mộ.
Ngộ, xong chưa?
Rồi ở bên tà kiến nhiều nó cũng vậy phải không ta?
Có đúng vậy không ta?
Dục, nộ, độn, đẳng, mộ, ngộ. Hiểu hả có hiểu không
Có nghĩa là nếu mà chia gọn là chúng sanh gồm có cái ái nhiều hoặc kiến nhiều thôi mà tại sao là vì
hai cái này là gốc sanh tử, nghe hiểu không ta gốc sanh tử, tên nào trong cuộc đời này nó cũng có hai
cái này nó mới sanh tử được chứ mà có đùng vậy không,hả , bằng chứng là khi đắc tu đà hoàn là tà

kiến phải mất, có không ta, hả , còn ái cũng vậy, còn đục ái thì còn sinh cối đục, còn sắc ái thì còn sinh vào cối sắc, còn vô sắc ái sinh vào cối vô sắc đúng không, vậy ái này quan trọng đúng không, hả, và tà kiến này có quan trọng không rồi, như vậy thì khi mà chia gọn chúng sanh gồm hai hạng ái nhiều và kiến nhiều

như vậy thì vấn đề 6, cái cơ tánh kia nó có đúng nó có chỗi với cái này không?

Có chỗi không?

Bên chia 6, bên chia 2, tôi muốn hỏi cái chia 2 có chỗi là cách chia 6 không?

Có Phụng hiểu câu hỏi không?

Dạ hiểu.

Thì tôi muốn hỏi là theo cái suy nghĩ của quý vị đó là cái cách chia này nó có chỗi là cách chia 6 không?

Chỗi thì không có chỗi nhưng mà cái kia đó ...

Hỏi này chị này tự nhiên cái ma nhập nói đúng đó rồi giờ chắc chỉ quên cha nó rồi

Cái kiểu mà đớp nhảm ruồi thì quên mất rồi.

Mà cái gì mình cộng vô thôi.

Hiểu không?

Tức là cái người này nè, tà kiến nhiều, tức là ở người này tà kiến mà so với ái thì cái tà kiến này mạnh hơn ái.

Xong chưa?

Phần còn lại là vẫn giữ nguyên.

Hiểu không?

Bây giờ á, hiểu tôi nói gì không ta?

Bây giờ che cái số 6 này lại, bây giờ tôi đang nói nè, tính chúng sanh trong đời này mình dò mỗi chúng sanh mình có thể xếp họ là ái nhiều hay kiến nhiều biết không?

Được không?

Xong chưa?

Bây giờ che này, bây giờ tôi lấy 2 cái này thôi.

Xong chưa phải không?

Sau khi che xong, mấy vị gật đầu rồi, bây giờ nói được.

Sau khi quý vị lựa ra rồi, các vị lựa ra thằng Tý á, là ái nhiều, mà thằng Tèo á, là kiến nhiều đúng không?

Rồi lựa rồi.

Như vậy thì lấy 2 cái thằng này, bây giờ các vị xếp nó vô vào trong cái nhóm 6 này được không?

Được.

Chia cách nào?

Thí dụ nó ái nhiều nhưng mà có thể là nó là người nộ hay là người hay là người ngộ.

Cho nên, cho nên

Cái này là 60 mấy cơ tánh đó.

Kêu gọn là cái 6 nhưng mà chia rộng ra tới 64 cơ tánh lận.

Đúng không ta?

Nhưng mà nếu mà chỉ 2 cái đó, với lại cái này là 6 cái kia ra thì người ta đâu có ra tới 64, phải có cái gì khác nữa.

Không, có cái độn căn lợi căn nữa.

Có cái độn với cái lợi căn.

Độn với lợi.

6 nhân là 2, là 12, 12 nhân là...

Tôi quên cách tính đó rồi, nhưng mà hiểu không?

Độn căn lợi căn nữa.

Thì bây giờ là...

Bây giờ có thấy cái 60 mấy không?

64, 64 căn tính.

Rồi bây giờ về coi lại đi, tôi quên cái đó rồi.

Tôi quên nhưng mà đại khái tôi nhớ thế này.
Tôi nhớ cái này.
Có một số người nghe, có một số người...
Tại sao tôi nói tôi quên?
Là tại vì tôi nhớ là có một số người là nó mạnh về mạnh 3, có người mạnh 2.
Nghe kịp không?
Thí dụ như là người đó là tham nhiều mà sân cũng nhiều.
Rồi có người tham nhiều, sân nhiều mà lại ngộ nhiều.
Đó, đúng đúng.
Nó phải nhờ vừa cái này vừa cái kia nữa.
Đó, nó phải ra 63, 61 gì đó.
Bây giờ hiểu chưa?
Cho nên kể tắt là kể 2.
Rộng hơn một chút là kể 6, mà kể rộng nhất là 60 mấy.
64 căn tính.
Hiểu chưa?
Đúng rồi.
Cái này lẹ cho nó dễ.
Đừng nói vậy không được.
Nó xui vô là không có 60 mấy thì nó không có ra cái chuyện chiều nay.
Vậy nó có những người tính rất nóng mà nó thông minh.
Có không?
Có.
Có đưa nó tham như quỷ mà nó rất là thông minh.
Có không?
Nó hiểu đạo rất là nhanh nhưng mà nó tham như giặc vậy đó.
Có.
Thuở xưa Phật đó.
Có cái ông đó là coi như ông có nhu cầu tình dục của ông là lên tới thầy luôn.
Ông lấy má, lấy chị ruột.
Cuối cùng vẫn đắc A la hán.
Hồng tin thôi.
Nhưng mà hiểu không?
Có nghĩa là ông nặng cái đó lắm.
Nhưng mà trí ông nhanh.
Cái đó là ái nhiều trí nhanh.
Mặc dù cái này, bây giờ có hiểu không?
Tức là phân loại là mình phân là có 6 hạn này thôi.
Nhưng mà trong thực tế không có ai mà chỉ có 1 thứ hết.
Nhưng mà quý vị có đồng ý với tôi người tham mà học rất giỏi không?
Rồi nóng tính học rất giỏi phải không?
Rồi có tính rất mê tính mà học rất là thông minh.
Nó có là văn, tư tu.
Hiểu chưa?
Có hiểu không ta?
Thì cái thông minh này là 1 cái thông minh do học nhiều, có thông minh do suy tư nhiều, có thông minh do hành trì.
Không, vẫn là thông minh.
Cái ngộ nó không phải là đạo.
Cái ngộ là cái trí.
Nãy bởi hồi nãy chị nghe định nghĩa tôi không hề nhắc đến đạo nha.
Hiểu nhanh.

Giỏi suy luận, giỏi suy diễn.

Chứ còn mình gói nó trong đạo này là chết rồi.

Như Ngài Xá Lợi Phất, nếu mà nói như chị vậy là ngoài đời Ngài Xá Lợi Phất có thông minh không?

Theo chị Ngài Xá Lợi Phất ngoài đời có thông minh không?

Thông minh.

Nói chung là cái người mà thông minh trong đạo thì con nghĩ là người thông minh bên ngoài.

Yeah, cho nên có nghĩa là cái ngộ tính nó phải trong ngoài luôn.

Nếu mà ngược lại thì con nghĩ là cái người mà tính giác là chỉ là trong đạo thôi.

Không, cái này không phải tôi nói mà cái này mà theo trong kinh mô tả đó là cái người mà, ông là người rất là sáng tạo, ông mới vô cái record này, chứ không phải là cái kiểu học Việt Nam đưa nào thuộc bài nhiều rồi lên trả đúng.

Cái học đại học ở Mỹ, chị có quyền chửi trung học Mỹ nhưng chị không có quyền chửi đại học ở Mỹ, chị về chị hỏi thằng con của chị á, đại học của Mỹ nó rất là dễ sợ, nó là chỗ để ra Nobel hòa bình, Nobel thế giới mà, trung học ở Mỹ cô đừng bao giờ cho con đi học trung học ở Mỹ, nó dốt như con bò.

Có nghĩa là trên thế giới là người ta nói dốt nhất là con bò, nhì là trung học Mỹ mà

Dốt nhất là con bò, nhì là tới trung học Mỹ.

Không biết cái gì hết, nó biết chữ là hên rồi.

Trung học ở Mỹ, nó dở ẹc à.

Nhưng mà nó ngộ lắm, nó dòn hết cho đại học.

Và những đại học lớn của thế giới là phần lớn nằm ở Mỹ.

Thì cái ông này không phải làm tề đầu, ông mỗi năm phải đi training, và chính là ông là người có những phát kiến lớn trong y học.

Là cái thông minh.

Nhưng mà trong khi đó đó, là ông là cái mộ nó mạnh.

Bây giờ tôi đang giải thích nè.

Thí dụ như cái ngộ ông là nó do từ cái nguồn nào nhiều nhất?

Nguồn văn hay nguồn tư, nguồn tu?

Cái nguồn nào nhiều, thì cái mộ mà đi chung á, nó sẽ ảnh hưởng cái đó.

Có hiểu không?

Rồi cũng cái ngộ có ba, mà nếu cái ngộ của tôi mà nó đi chung với dục á, thì cái vấn đề là cái ngộ tôi thông minh lắm.

Nhưng mà cái dục tôi cũng mạnh đó.

Nhưng mà bây giờ hỏi cái ngộ tôi đến từ nguồn nào?

Đến từ nguồn văn hay tư hay tu?

Chưa hết.

Cái này, cái này, đây.

Cái văn này nè, là tôi thường gặp ai?

Nếu tôi gặp hiền thánh là khác, mà tôi gặp phàm phu, gặp professor ngoài đời là khác à.

Có hiểu không?

Rồi cái tôi sống ở đâu?

Tôi sống ở cõi người khác, tôi sống ở cõi Phạm Thiên khác.

Tôi sống ở Miền Điện khác, tôi sống ở Thái Lan khác.

Ở đây có ai, có từng sống, có từng tới mấy chỗ đó chưa?

Cái không khí Phật giáo Thái Lan không giống không khí Phật giáo Miền Điện ngen.

Có biết chuyện đó không?

Thấy cổ đồ vậy cổ biết phải không.

Cái Thái Lan này vô là tôi thấy là taxi, là lên taxi là thấy rung rồi đó.

Nó đeo nó treo quá trời tượng quý vị có thấy cái đó không.

Nói chung là cái taxi đó, tôi xuống phi trường Thái Lan là mấy cái taxi là tôi thấy một cái Thái Lan rồi.

Miền Điện cũng giống nữa, taxi cũng giống nữa sư
Nhưng mà nó không bằng, khổ quá chị ơi, bên Miền Điện là bông lải nhưng mà
Thôi rồi Miền Điện là kiêu lũng phó nhưng nó không có nặng cái bùa, khổ quá chị ơi, nó không có
bùa
Nè, tôi không phải tôi binh Miền Điện.
Miền Điện nó treo mấy ông danh tăng giỏi.
Còn cái bên Thái Lan nó treo mấy ông bùa.
Có đúng gì không dạ chị Hồng?
Đừng có gật đầu.
Chị lộn rồi.
Nó đeo Shizaku.
Nó treo Shizaku, tôi biết nó khác.
Mấy ông vô danh đó, còn bữa tôi với chị Hồng với sư Minh tắm tới cái chùa đó.
Có bằng khen của vua gì được cái gì.
Bói giỏi.
Mà nó không biết mấy ông giỏi, vua la rồi.
Mà vua giao trao uy một cái bằng khen chà bá lửa.
Cho cái thằng cha mà thìn tị kỵ long vương, nước ngập đầu giường, chết rảo chẳng hui gì đó. Là
trao cho cái thằng cha đó
Chịu đời nổi không?
Nói là mình tôi đứng tôi khóc luôn.
Đạo gì mà lạ dữ.
Xứ quốc giáo.
Mà đi vinh danh một cái ông hòa thượng chỉ vì chàng bói giỏi.
Kiểu mà bói huê vốn sanh con đầu lòng không gái thì trai.
Mà ông thấy là ông khoái cho cái bằng
Mà trong khi ngài bay, ngài Tịnh Giác chưa chắc được cái bằng đó nữa. Nó ác vậy đó
Ngài Thanh chưa chắc có cái bằng đó nữa.
Mà cái cha thầy bói được cái bằng đó.
Còn cái vụ mình đi Miền Điện nó treo, tại tôi có thấy là nó treo toàn mấy thằng cha giỏi không à.
Mấy thằng Sayado, mấy ông mà Phật pháp tinh thâm.
Còn Thái Lan nó treo mấy cái ông bùa, phép, bla bla, gì xà lồn, dây thun giãn vậy đó. Rồi
Cho nên nó lớn chuyện lắm.
Bài chiều nay mình học chưa hết chưa hết cái sức, cái mà tôi muốn nói đó.
Tức là trước hết mình nói gọn, chúng sanh đây gồm có ái và kiến.
Nhưng mà cách chia này không có chống lại cách chia sáu.
Là vì sao?
Là vì phải kết hợp cái hai với cái sáu nó mới ra con số 64 đúng không?
Là một chuyện.
Chuyện thứ hai là chiều nay mình học cái vụ 4 niệm xứ hợp với ai.
Chuyện thứ ba là cơ tánh nào mà thấy cái nào trong tam tướng đúng chưa?
Bây giờ tôi đang ví dụ riêng cái ngộ này nè.
Có nghe ba nguồn văn tư tu không?
Cái trí thông minh của cô mà do văn, nó khác với là do tư.
Tư là suy nghĩ, mà tư nếu mà cái trí cô nó do cái nguồn tu thì nó lại khác hai nguồn trên.
Được chưa?
Còn cái nữa, cô sống ở đâu?
Thường gặp ai?
Thì nó mới quyết định ba cái này.
Có đúng không ta?
Tôi biết trong đầu tôi biết nó rất là system mine, rất là hệ thống nhưng mà tôi nhắc là mấy cô có nhớ
kịp không?

Nhớ hả?

Con về con coi rồi, tại con chưa có đọc A Tỳ Đàm. Dẹp A tỳ Đàm

Chiều nay tôi giảng không hề có A Tỳ Đàm.

Cái này nó không có dính tới..

Nhưng mà hiểu hết phải không?

Hiểu rồi, tại vì nó mới.

Nó nằm trong Á Tỳ Đàm đó.

Như vậy chúng sanh mình chia ra hai hạng là hiểu phải không?

Rồi bây giờ chia thành sáu cũng hiểu luôn.

Rồi chia ra 64 hiểu luôn.

Rồi trong đó tại sao nó có chuyện mà hai cái này gặp nhau, ba cái này gặp nhau là bởi vì sao?

Là bởi vì mấy cái này nè.

Sống ở đâu, thường gặp ai, thường nghĩ gì, thường làm gì.

Và vì vậy cho nên đức Phật Ngài dạy thế giới này nó giống như một cái kén tằm vậy, nó rối lên.

Là bởi vì một chút bên đây nó ảnh hưởng tới bên đây, nghe kíp không?

Rồi một chút bên đây nó ảnh hưởng bên đây.

Một chuyện nhỏ xíu xảy ra bên Thái nó ảnh hưởng đến một số chuyện bên Do Thái.

Bên Thái Lan ảnh hưởng bên Do Thái.

Rồi một số chuyện nhỏ xíu bên Do Thái nó lại ảnh hưởng bên Trung Quốc.

Mà cái chuyện ở Trung Quốc ảnh hưởng nó lại ảnh hưởng tới Việt Nam.

Rồi một chút ảnh hưởng Việt Nam nó lại ảnh hưởng qua bên Miên.

Có đồng ý chuyện đó không ta?

Có không?

Có hả?

Có.

Mà trong sự khởi đầu từ cái thằng Do Thái Israel nó lại bán qua cái thằng Nhật Nhật bán về Trung Quốc, Trung Quốc đưa về trở về thằng Thái Lan, Thái Lan đưa qua Lào, Lào qua Việt Nam, Việt Nam về Campuchia, Campuchia ảnh hưởng toàn cầu mà bắt đầu mọi sự chỉ từ...

Hả?

Tại sao?

Chứ nó không có đưa ra trong cuốn....

Ừ.

Cho nên trong vũ trụ này cô Phụng nhớ là không có chuyện gì mà nó là lẻ loi hết.

Mà nó là điểm bắt đầu cho vô vàng sự kiện mà cái mức lây lan của nó là cực lớn, cực xa ngoài tưởng tượng, ngoài kiểm soát của ta.

Thở không thì họ không có nghĩ đến thần thông.

Vậy thì tại sao bồ tát Thích Ca lại vừa đắc tăng thiên xong lại nghĩ đến thần thông? Không phải thần thông mà nghĩ đến vụ quán chiếu tức mạng đồ.

Tại sao vậy?

Bởi vì kiếp trước ngày cũng tu nhiều đề mục

Nhưng mà Ngài tu không phải là vì ham chơi.

Bởi vì cái người mà tu đủ đề mục đó có hai hạng.

Một là ham chơi.

Đúng không?

Có hiểu chứ ham chơi không?

Muốn làm thế này kia.

Hạng thứ hai, họ là người lợi căn.

Họ làm mọi chuyện quá dễ.

Có hiểu đó không?

Nhà tôi giàu quá nên tôi có những thứ mà tôi không có màn tới nó cũng có nữa.

Có có đó món đó không ta?

Hả?

Tôi giàu đến mức mà nhiều cái món tôi không có mà nó cũng có nữa.

Ví dụ như tôi giàu quá mà bạn tôi toàn đại gia không mà nó tặng nhiều cái mà tôi...

Hiểu không?

Khi cái người giàu quá đó hoặc thằng giỏi quá nó có biết nhiều cái mà ngoài ngành chuyên môn nó có không?

Hả?

Nó quá thông minh đi cho nên nó biết nhiều cái mà mình...

Cái này mày cũng biết nữa hả?

Tại vì nó quá thông minh cái đầu nó bị dư.

Chất xám nó bị dư.

Hả?

Cho nên mà các vị có thấy trong đời mà có cái loại người đó không?

Nó giỏi quá nhiều khi nó không có mà cái gì nó chỉ liếc qua cái mà nó nghe lóm rồi mà nó biết mới ghê. Nó nghe lóm đó thì ở đây có hai hạng, hạng thứ nhất là gì ta. Đắc thiên xong bèn nghĩ tới chuyện luyện thông, hạng thứ hai đắc thiên xong không nghĩ tới chuyện luyện thông. Vì sao. Là vì hạng nào trước đây từng tu các đề mục khác thì bây giờ khi đắc thiên bằng cái đề mục gì không biết mà nó đắc xong nó bèn nghĩ đến chuyện luyện thông đúng không, rồi, nhưng mà trong cái đám người mà trước đây từng luyện nhiều đề mục nó lại chia hai trường hợp, một là do nó ham chơi, hạng thứ hai là những đứa lợi căn, hiểu không, nó tu mỗi thứ quá dễ đi, cho nên đó khi mà ảnh tu cái đề mục đất xong là nước lửa gió là ảnh làm một cái vèo. Hiểu không, nó quá dễ, ảnh không có muốn mà tự nhiên nó làm một cái vèo cái rẹt vậy đó, xong chưa, và khi mà ảnh làm một cái vèo vậy là ảnh đã đắc đúng không và nếu cái đó vẫn là cái nền của ảnh chứ thì kiếp sau sinh ra, dù ảnh sinh ra là ảnh để diệt trừ phiền não ảnh không có mà đến chuyện hóa hiện mà vì cái gốc ảnh có thiên Kathi ná ? (chỗ này con nghe không rõ) cho nên ảnh vừa sinh ra là ảnh, cái thứ hai nữa nè cái này mới quan trọng, tại sao bỏ tất phải sai tới thần thông là bởi vì chiều tôi có giảng, Ngài là một ông vua trong kinh nói Ngài là một ông vua, Ngài đi đứng nó rườm rà hơn cái người bình thường bởi vì ông vua đi á nói ông vua đi chơi chứ nhưng mà ông vừa đi vừa lo việc quốc gia đúng không ta, tổng thống đang đi chơi mà lúc đó tin tức quốc tế về chính trị ông vua, tổng thống có giải quyết không. Có phải không. Rồi

Ở đây cũng vậy khi mà Ngài Phật đầu phải Ngài thành cho một mình Ngài, Ngài thành cho vô lượng chúng sanh mà, những người có duyên với Ngài đó cho nên cái chuyện đầu tiên là khi Ngài đắc được cái thiên mà ngũ thiên thần thông thì lập tức Ngài chỉ có một suy nghĩ với cái khả năng này ta làm được những gì. Thì cái đầu tiên Ngài thấy ta nhớ được đời trước, ta nhớ, rồi bắt đầu Ngài nhớ xong. Thì từ cái chỗ Ngài thấy quả xong Ngài bắt đầu quán tiếp những cái ta thấy đều là quả luân hồi vậy những cái quả đó từ đâu ra, lúc đó Ngài sai tới sanh tử mình, tức là Ngài quán cái nhân, hiểu chưa, cho nên từ đó trong Tứ diệu đế có cái này nè, nghe, khổ trước hết là mình phải thấy khổ rồi sau đó mình mới quán tập đúng không ta, có đúng không, rồi mới tới diệt, diệt xong rồi mới tới đạo, đúng không, mặc dù mình thấy là tập nó tạo ra khổ, đạo nó dẫn đến diệt, đúng không, hì mình phải kể cái đạo trước phải không, nhưng mà không khổ trước rồi mới nguyên nhân sinh khổ tiếp theo, có đúng không, thì diệt đế là cứu cánh mà phương tiện dẫn đến cứu cánh đó là được kể sao, có hiểu không ta. Dạ, tôi nghe dạ là tôi nghi rồi, rồi ở đây cũng vậy, rồi trước hết canh đầu là Ngài thấy cái gì ta, canh đầu là Ngài thấy cái quả trước đúng không, Ngài thấy cái quả xong rồi đó, cái này ở đâu ra vậy ta, cái này ở đâu ra vậy ta, xong chưa, sau khi thấy cái này xong là Ngài thấy đủ cái cặp nhân quả chưa ta. Ở đây làm nên thấy tứ đế được chưa. Hả, và với hai cái nhân quả này cộng lại thành 12 cái duyên khởi được không. Hả, được hả, được chứ, chắc phải nói riêng với bà đi, tôi mệt rồi, hiểu không, tại vì á là khi thấy quả thấy nhân cũng có nghĩa là thấy nhân thấy quả, đúng không, thấy ba và thấy má cũng có nghĩa là thấy má và thấy ba. Như vậy là lúc đó Ngài thấy luôn 12 duyên khởi, chưa canh ba, tức là Ngài thấy quả trước tới nhân sau rồi tới cái canh ba nè, này chính miệng chị hỏi ba canh bây giờ chị hỏi ngay lúc đó là lúc nào. Đúng, tức là do Ngài xỏ xâu cái nhân cái quả đầu hôm á hai cái Ngài cộng lại nó ra 12 duyên khởi, có nhớ 12 duyên khởi không?, Có nhớ, cái mà con muốn hỏi là 12 duyên khởi lúc nào đó ..Đây nè là đầu canh ba Ngài quán 12 duyên khởi là Ngài thấy thế này, đầu tiên là Ngài thấy làm vua, làm vầy, làm vua, làm cướp, làm

gái điếm, làm quan, xong chưa, đó là Ngài thấy quả cái bắt đầu Ngài mới suy nghĩ cái này từ đâu ra vậy ta, cái Ngài mới thấy do thiện do ác, do ác, do thiện xong chưa nó là hai canh phải không canh một canh hai, dạ, rồi tới canh ba nè, Ngài mới kết hợp, bây giờ Ngài, đã hiểu hai cái này chưa, hiểu, rồi canh ba Ngài mới thấy nè ở đâu mà ra cái vua, quan, gái điếm, ở đâu ra thiện ác này vậy ta, do không biết hai cái này là khổ, mà có đúng không ta, khi mà cái người mà thấy hai cái này là họ sẽ thấy cái này đúng không, nếu mà họ có đủ ba la mật, do không biết hai cái này là khổ nên mới tạo ra các nghiệp thiện ác, vậy là vô minh duyên hành đúng không, bây giờ hiểu chưa, hử, tà đa tà đa tá đa ..chưa bao giờ ai nói cái đó .. cái nào, có nghĩa là chị nói tôi nói sai hay sao? Không. Thì dĩ nhiên mình đi học thì thầy này không nói thì thầy khác nói, bây giờ hiểu không? Hiểu chưa? Cũng chưa hiểu chị nên nghe lại, chị có thấu phải không, nên nghe lại cái chỗ này tức là sau khi Ngài thấy quả, thấy nhân tức là sao, thấy khổ trước rồi tới tập đúng không ta, mà cái tập này Ngài chưa thấy có rõ bằng lúc này, bởi lúc này Ngài còn phàm mà nhưng mà thấy một mảnh nhỏ của tập thôi, xong chưa, đó rất tiếc là cái này phải có căn bản mà này giờ thấy bả buồn ngủ dữ dội rồi bây giờ khi mà Ngài thấy làm vua làm tướng khổ quá mà cái này ở đâu ra ta, à ..thiện ..ác của mình nè ấy, Ngài cộng lại quả đây, nhân đây, xong rồi cho ủa mà hai cái này nó khổ vậy nó đâu ra gì trời, à là do cái thằng không thấy hai cái này là khổ, do cái thằng không thấy hai cái này là khổ cho nên nó mới tạo nghiệp thiện ác, tà tà tà tá tà đa đó là khái niệm duyên khởi nhưng mà Ngài đặc bằng cách nào, Ngài đặc bằng bốn đế, nghe hiểu không, Ngài đặc không phải bằng cái này mà bằng cái 4 đế này nè, ..cái thứ ba đó tên là lậu tận minh phải ... yeah, lậu tận minh hoặc là lậu tận thông, lậu tận thông ... là là thấy hết cái dòng duyên khởi là.. No, Ngài là Bồ Tát Chánh Đẳng Giác Ngài mới đặc cái này, còn mấy vị khác chỗ này là con số 4, à Tứ đế, yeah, còn Ngài là Ngài mới đi 12 duyên khởi xong Ngài mới thấy tới cái này. Nghe, tất cả những người đặc quả Thánh đều phải thấy con số 4 hết á, nhưng mà đề thông qua con số 12 này nè, chỉ có Độc Giác, Toàn Giác, và một ít Thinh Văn, cực kỳ lợi căn mới qua 12 này nhưng sau khi thấy được số 4 này thì tất cả đều là phải thấy 12, có hiểu không, sao tôi con mắt chị hơi ... thấy số 4 này nè, nhưng mà Ngài trước hết Ngài phải thấy cái này trước, mà tại sao vậy, bởi cái người mà thấy cái này trước là chỉ có ba hạng thôi là Toàn Giác, Độc Giác, một ít Thinh Văn, còn Ngài Anan nữa, còn nhiều lắm nhưng một ít, tại sao kêu một ít, bởi vì so với tổng số Thinh Văn thì cái số đó không có nhiều, nhưng mà tính con số thì con số đó không có nhỏ, hiểu cái chuyện đó không, nói tổng số Thinh Văn thì con số đó không có đáng kể nhưng mà tính trên con số đó thôi, thí dụ 1 triệu là nhiều hay ít, đó, rồi, thì những cái vị mà đặc theo cái đường này nè tức là khi Ngài quán nhân quán quả xong xuôi rồi đó là Ngài mới ồ thì ra là tại sao nó ra cái thiện ác này vậy trời, đâu vậy, do không hiểu cái này nên mới có cái này, có hiểu câu đó không, do không hiểu lấy vợ là khổ nên mới có vợ, thì Ngài mới ủa tại sao lại có hai cái dòng hai cái này vậy tại vì nó không hiểu cái này, mà hai cái này không hiểu được gọi là tên gì, vô minh. Xong chưa. Do nó không có biết gì hết cho nên nó mới làm thiện nè, để nó làm vua đúng không, do không biết gì nó mới làm ác nè để làm cướp nè đúng không, do nó không biết gì nó mới làm ác nè, làm điếm, nhưng mà do nó không biết gì nó mới làm thiện nè, nó làm quan hiểu không?, ... thấy hai cái này là khổ đế, không, thấy hai cái này là khổ đế và niềm đam mê trong cái này nè nó là tập đế, nghe kịp không, thấy tất cả là khổ và thấy niềm đam mê trong khổ là tập, cái câu định nghĩa này phải học thuộc lòng, nghe nè, thấy tất cả là khổ nguyên cái vòng tròn này nè, thấy mọi hiện hữu là khổ rồi sau nữa, niềm đam mê trong cái vòng tròn này là tập, muốn hết khổ thì sao ta, đừng đam mê nữa có nghĩa là đừng có tập nữa, hiểu hử, không mà thắc mắc phải hỏi.. từ phàm mà qua Thánh á cái vị nào mà lục thông tam minh, .. không, La hán có nhiều hạn, La hán, khoan ta đang nói La Hán lục thông, La Hán tam minh, mà tam minh là ở đâu là một nửa của lục thông xong chưa, rồi thứ ba nữa có vị là có vô trí vô ngại rồi cái cuối cùng là La Hán xuông, thì cái La Hán xuông đó, ờ, cái La Hán xuông thì họ không có thấy cái này bằng thiên định mà họ thấy cái này bằng văn, tứ, bằng văn tứ hiểu không, con cha thiên thấy này bằng trí tu, người không có thiên định đó, thì họ thấy bằng văn tứ, rồi từ cái văn tứ đó làm nền cho cái trí tu, mà trí tu có hai là quán và chỉ, mà họ chỉ được cái quán thôi, bởi vì văn tứ dẫn đến quán thôi, trong cái tu nó mới dẫn đến cái kia, có hiểu không, tức là văn tứ á, văn tứ nó không dẫn đến chỉ được, đúng không, mà văn tứ sẽ dẫn đến quán, đúng chưa, mà nếu như vậy thì trong quá trình tu hành, thì cái người, người mà chỉ có văn tứ á họ thấy cái giai đoạn mà nhân quả này, họ thấy toàn là bằng văn tứ, nghe kịp không, còn

riêng người có tu thiền chỉ thì họ thấy cái này bằng trí tu, mà trí tu có hai, trí tu chỉ và trí tu quán, nghe kịp không, không.. tụi con chỉ muốn biết hạng cuối cùng, hạng xuôn đó, họ không thấy được bằng trí tu, có nhưng có được bằng văn tự,.. ngay lúc phàm qua thánh ngay cái lúc đó họ thấy cái khổ để họ thấy 4 đề bằng cái nào.. Nhớ ba tướng không, họ thấy bằng quán tưởng, họ thấy bằng quán tưởng, cái đó học rồi mà tại chị không biết chị không biết ráp nó lại bây giờ mới thấy ba cái tướng nó quan trọng, có nghĩa là khi anh trước khi anh đắc, anh muốn đắc thành Thánh anh phải thấy bản chất, trước khi thấy bản chất anh phải thấy cái hiện tượng trước, còn người có thiền định đó thì người ta mới thấy bằng .. thấy bằng nà nà đại khái vậy đó. Tường thời...Đúng ngưng nó ngưng nó không có thêm nữa nhưng mà cô thấy ngày mai hoặc là nếu bây giờ chị còn rảnh đó chị ngồi đó nói trông khi chị có duyên, xong, su hỏi xong hết chưa, xong rồi, cái chỗ mà ví dụ như con khôn hiểu nữa mà khi mà Ngài, trước khi mà Ngài thấy Ngài vô cái canh một canh hai canh ba đó thì trước đó Ngài trong ngũ thiền, nhưng còn bát thiền là sao nữa sư. Ngài có vô bát thiền không con không hiểu chỗ.. nghe, bát ở đâu tức là 4 sắc 4 vô sắc gọi là bát mà lúc đó Ngài đâu có cần vô sắc làm cái gì, bởi vì cái Ngài cần có để làm việc chỉ cần 4 cái sắc giới thôi tức là đâu cần vô sắc làm cái gì, lúc Ngài đắc là Ngài đắc lên tới vô sắc rồi đó, có nghĩa là lúc đó Ngài đã có bằng tiền sử rồi nhưng mà lúc Ngài làm việc Ngài chỉ cần có cái tứ tài thôi hà... Không, không được kể à, nghe nghe, tôi ớn nhất là ... dốt theo ,là hồi 7 tuổi ông đắc thiền rồi ông mất, xong chưa, mất đến năm 29 tuổi,xong chưa, đi gặp hai thầy , xong chưa , đắc trở lại, đắc xong rồi do cái nghiệp phi báng Phật Ca Diếp cho nên Ngài khi mà thay vì mấy vị Phật khác á, khi mà người ta đắc thiền trở lại đó và mấy Phật khác cũng có đắc thiền trở lại nha, ..thôi bây giờ con hỏi từ chặng, khi 7 tuổi thì ngài đắc Sơ thiền, mất rồi bỏ mất, rồi bây giờ Ngài 29 tuổi Ngài đắc cái chi, không có 29, cái lúc mà học với hai thầy đó chỗ nào, 7 tuổi đắc rồi mất, dạ, tới năm 29 tuổi bỏ ngồi đi tu – rồi tôi mới gạch nối gặp hai thầy mới đắc trở lại, đắc cái chi thừa sư, đắc tới bát định đó hồi nhỏ mới có sơ hà giờ lên tới bát định, xong chưa, tức là 4 sắc 4 vô sắc nhưng thay vì mấy Phật khác á người ta đắc cái đó xong xuôi là người ta đi qua cái đoạn đường này, hiểu không, còn Ngài thì không, do cái nghiệp mà Ngài phi báng Phật Ca Diếp ới ông đó mà đắc cái gì đó, chỉ có cái câu đó không đó mà khi Ngài đắc trở lại xong thì sao ta, Ngài mới suy nghĩ, cái này không phải là đường giải thoát cao nhất, thay vì mấy Phật khác người ta cũng nghĩ như vậy nhưng mà người ta nghĩ như vậy xong cái người ta quay trở lại cái ấu thơ cái người ta tu thiền quán, còn Ngài không có khi mà Ngài đắc trở lại xong do cái nghiệp nó khiến Ngài, cái Ngài nghĩ tâm bậy Ngài nghĩ là mấy cái này đâu có giải thoát sanh tử được vậy mình thử một cái pháp môn khác đi, chơi khổ hạnh, mà mấy vị Phật khác người ta tối đa là người ta chỉ có mười tháng, phải không, còn Ngài là quất cho mày, mười tháng mà Ngài quất cho mày năm, mấy , 6 năm, xong chưa, thì trong 6 năm đó là sao ta, không có thiền, cuối cùng trưa này nè ăn cơm của Sujata nè má, thì Ngài ăn xong Ngài mới vô cái gốc cây Ngài nhận 8 cái bó cỏ gi đó, thì gió mát hiu hiu, có không ta,đó có cái hiu hiu đó đó, thì Ngài ngồi lúc đó là Ngài mới nguyện, khi Ngài nguyện xong Ma Vương mới xuống phá, Ma Vương đi rồi trời mát Ngài mới đắc tám cái trở lại đó là lần đầu tiên tôi kể rõ từng bước như vậy đó. Lúc đó Ngài đắc tám cái trở lại, đắc trở lại đắc ngay cái lúc đó đó, tám cái ơ, tám cái tô á lấy 8 cái tô xếp lại,.. như vậy là cái lúc đó Ngài đắc lại rồi, 8 cái tô xếp 1 hàng dọc vậy, .. nhưng mà cái lúc Ngài ngồi dưới gốc bồ đề là nó không có liên quan hay là khác nữa, cô này, nghe Sujata á..trúng sao, đắc hồi nào, đắc hồi nào, cơm cái chuyển qua cháo luôn, cái thứ cái thứ .. học đạo rồi mai sửa thành sữa rồi yaourt rồi ... đắc cái lúc mà dẹp cái tô cháo qua á, lúc ăn cháo xong rồi đó.. gặp hai thầy đắc trở lại đắc xong rồi thì Ngài mới 6 năm khổ hạnh,6 năm khổ hạnh xong rồi Ngài gầy còm Ngài mới tới Ngài ngồi dưới gốc cây gặp Sujata cúng cơm Ngài xong, Ngài mới thả bát, thả bát xong Ngài mới vô gốc bồ đề Ngài ngồi, thì lúc đó là Ngài nhận tám bó cỏ cỏ bồ đoàn đúng không thì lúc đó Ma Vương xuống phá Ngài, Ngài vẫn chưa có gì hết, thì lúc đó Ma Vương mới phá xong không thành Ma Vương mới rút đi, thì trong cái điều kiện mà gió mát trăng thanh đó Ngài mới bắt đầu Ngài nhớ lại hồi nhỏ, Ngài nhớ lại cái lúc 7 tuổi nè, Ngài nhớ lại sau hồi nhỏ mà mình đã quá bây giờ mình khổ quá, thì lúc Ngài nhớ vậy Ngài bèn đắc sơ , nhị, xong rồi Ngài đắc bát định trở lại, bát định có nghĩa là gì 4 sắc và 4 vô sắc, xong chưa , nghe, nhưng mà mang tiếng là tám nhưng Ngài sai Ngài sai chỉ có 4 cái này thôi, cái này Ngài nhét trong túi Ngài kéo zipper lại rồi, Ngài kéo trong túi chỉ sai mớ 4 cái này ra Ngài sai, Ngài mới suy nghĩ rằng ...Ngài mới sai cái này trong hai cái này nè, .. sao mà bát, Ngài có 8

đồng Ngài lấy 4 đồng Ngài nhét trong túi Ngài nhét trong túi Ngài kéo zipper 4 đồng.. họ là ai..mà tại sao học đạo không chịu học học với tôi, tại sao kêu bát định, Ngài sai có 4 mà, ngũ đúng gọi ngũ cũng đúng là cách nói theo A tỳ đàm, này giờ nói hoài bà không chịu nghe, còn cái chữ bát định xin lỗi cái tên không biết bát định là gì thấy cái chữ hay hay cái sai chữ thật ra ở đây làm gì có bát, vô sắc nó ký thần thông, tại sao ký .. tôi đã kêu là người đắc, tôi kêu là người đắc vô sắc mà bà cứ ngồi mà .. mà tôi hơi ngạc nhiên là cái đó không chịu hỏi, ngộ ha, bởi tại sao người nữ hay dễ bị dụ, cái chuyện như vậy đó mà giống như em theo anh đi lát nữa anh làm tổng thống em sẽ thành bà tổng thống. Như vậy mà cũng tin nữa, không phải cái hỏi này tôi còn ngạc nhiên cái vụ này nè...đâu có gì, cái đó cái quan trọng, cái quan trọng, rồi như vậy thì bát định nằm ở đâu...thì tôi mới nói với chị Ngài đâu sai bát đâu Ngài sai có 4 hà, đã nói rồi còn vấn đề nghe nhớ nè, nói tới thần thông là nói đến ngũ thông là đại ký, đại ký vô sắc là tại vì chị sai vô sắc làm sao chị quán kiếp trước của bà này.. nó không có giá trị gì trong ngũ thông hết á, bởi vì thiên nhân là phải thấy, thiên nhĩ là phải nghe, mà bây giờ cái vô sắc là một cái loại thiên không có hình tướng, không có làm được chuyện đó, nói cách khác thể này mình nấu ăn là mình phải sử dụng cái gì mà có thể bỏ vào miệng được, chứ không thể nào mình dùng các loại khí gas để mình bỏ vô miệng mình, cái chuyện đó không có. Không có Ngài đâu có sai, đây đây mà hai này nè , chứ gì nữa thần thông đó nhưng mà ý của chị là gì biết không, nhiều ông thầy thấy chữ bát định nó sang, nghe nó sang giống như ông bỏ, ông giàu lắm nhe bà giàu lắm sáng nay bà mua nguyên cái bánh bao bà ăn luôn đó có hiểu không, bà giàu lắm sáng nào bà cũng mua hai ba cái bánh bao bà ăn , mình nghe nó rất hợp lý mà mình quên chỗ tức là mua cái bánh bao mà bà giàu là sao, mà cứ sáng nào bà cũng đem nguyên cái gia tài bà mua bánh bao bà ăn, thật ra không cần, không có bát định trong đây. Mà chị nhớ giùm tui thiên vô sắc đại ký thần thông bởi vì nó chán vật chất đến cái mức mà nó chê cái thăng, cái thăng ruồi bu không hà, nó phải chê sắc nó mới lên vô sắc được, nó chán chường mấy cái đó, bởi cho nên mình mới thấy chúng sanh chỉ làm nhiều cấp, cấp 1 là mê dục, cấp hai là mê thiên sắc cấp ba là chê luôn thiên sắc, này bà nghe bà nghe lộn cái người nghe nè cái người mà đắc thiên vô sắc á tuy rằng không hóa hiện thần thông bằng thiên vô sắc được nhưng mà cái người đắc thiên vô sắc khi mà họ hóa hiện thần thông nó tốt hơn không có thiên vô sắc, này tôi ví dụ rồi thăng tiến sĩ á để giải quyết cái bài toán lớp 12 không cần tiến sĩ nhưng mà để giải quyết cái bài đó thăng tiến sĩ vẫn làm hay hơn cái thăng tú tài. Nhưng mà nó có một cái lí do nữa là khi đắc vậy Ngài mới thấy rõ nghĩa là lúc đó tam giới nằm trong túi áo của Ngài, Ngài muốn thành Phật á chuyện đầu tiên là trước khi thành Phật là tam giới phải nằm trong túi Ngài trước cái đã mặc dù Ngài sai có một ít à, Ngài móc miếng ra hoặc Ngài lấy một cục, Ngài lấy cái đèn pin ra thôi, Ngài rọi trong túi Ngài có một túm kim cương, đúng nguyên một túi kim cương nhưng Ngài chỉ lấy cái đèn pin ra Ngài rọi Ngài chơi, còn mấy người mà nói như chị là Ngài phải hốt kim cương ra rồi, Ngài không có hốt,Ngài chỉ lấy cái đèn pin ra Ngài cầm đúng cái đèn pin
ra Ngài làm việc thôi còn mà chị nghe là đem kim cương cục bự bự ra là lúc đó vô lý sai cái đó làm cái gì .